

[Askjær Jørgensen]

skridtspartiet har peget på noget gentagne gange, nemlig at man, selv om man umiddelbart smider vort forslag i papirkurven, på et senere tidspunkt, når gardinet er rullet ned, tager vore tanker frem, sorterer dem lidt og så kommer med dem. Det har vi set før, hr. minister. Jeg håber og tror på, at det vil ske igen. Jeg kan godt forstå, at en socialdemokratisk miljøminister ikke mener, at man politisk kan holde til at give os nogle indrømmelser.

Hr. Ib Christensen efterlyste en dokumentation for de påstande, som man mener ligger i forespørgslen. Jeg har tidligere forklaret, at vi havde fået denne oplysning om cigaretterne kontra risikoen ved PVC-fabrikken. Nu nævner hr. Ib Christensen Skælskør Frugtplantage. Truslen mod Skælskør Frugtplantage var den, at visse venstorienterede kræfter forsøgte at rejse en hestemning, der skulle bilde folk ind, at luften ville blive så forgiftet, hvis man lavede en PVC-fabrik derovre, at produkterne fra Skælskør Frugtplantage var farlige at spise. Det var den trussel, der var mod Skælskør Frugtplantage. Der er reelt ikke andre; det er bevist med det, jeg forklarede med cigaretterne, og det svar, vi havde fået.

Ministeren nævnte, at man havde nedsat en landsbykommission osv. Nå ja, men vi har jo også peget på visse ting vedrørende landsbykommissionen; det kan ministeren bl. a. læse i vores beslutningsforslag nr. B 62.

Til hr. Camre skal jeg sige, at jeg vil fortælle de få socialdemokrater, vi har tilbage i Brande kommune, hvordan hr. Camres stilling er med hensyn til kartoffelvandet. Det er muligt, det ikke betyder så meget for hr. Camre, hvis der bare er 40-50 medarbejdere, som hvis det er 2.500 arbejdere i Frederiksværk, der skal have 300 mill. kr. af de skatteyderkroner, som folk i Brande skal være med til at betale. Det er muligt, det er vigtigere for hr. Camre, når det er en stor flok mennesker, end når det er mange små flokke. Det skal jeg gå over og referere.

Sluttelig en bemærkning til hr. Bolvig, der taler om, at vi skal oplyse, hvor mange virksomheder der er lukket. Ja men det er jo trist, hvis man kender lidt til, hvilken beskæftigelse hr. Bolvig har i det private erhvervsliv, at han ikke ved, at når man gør virksomhederne bange, når de føler, der er et usikkert erhvervs klima, så lader de i det hele

taget være med at investere. De vover sig slet ikke ud. Det er trist, at hr. Bolvig ikke engang ved det.

Maisted (FP):

Det er åbenbart ikke hensigten, der skiller os ad, men tempoet, hvormed det bliver gennemført, og forskellen mellem det, man gør, og det, man siger. Ministeren oplyste den 11. maj 1977, at der igennem de sidste årtier er sket en meget betydelig forøgelse af forureningen af de ferske vande. I regeringens investeringsplan udtaler man, at udgangspunktet er, at den ganske krævende og omfattende opgave med at øge rensningsniveauet for spildevand, som vi igangsatte i begyndelsen af 1970'erne, er ved at være afsluttet. Det er to modstridende udtalelser, og ministeren skylder stadig væk folketingets miljøudvalg en redegørelse for disse problemer.

Der var intet materiale i maj 1977, der kunne retfærdiggøre, at man havde en bedre situation på forureningsområdet, og i regeringens investeringsplan siger man, at problemerne er løst. Det undrer mig lidt.

Ministeren er lykkelig for, at vi er foregangsland på f. eks. området rensning af spildevand og i det hele taget på forureningsområdet, altså støj og møg, og hvad man ellers har. Men kendsgerningen er jo, at hvis vi går foran, og når man erkender, at det er en international opgave, betyder det, at man har stillet sådanne krav herhjemme til danske virksomheder, at man forøger omkostningsniveauet så meget, at de er ude af stand til at konkurrere med de omkringliggende lande, der altså ikke har de samme strenge krav, og som derfor selvfølgelig overtager den produktion, vi ikke kan udføre her i landet. Det er en af konsekvenserne. Som sagt er der også den konsekvens, at de mindre virksomheder, der betyder allermindst for forureningen, er dem, man lukker først. Vi har jo set masser af eksempler på, at man skynder sig at give de store virksomheder dispensation på trods af, at de selvfølgelig er langt mere forurenende end de mindre, man ikke vil give dispensation.

Jeg vil her sige til de socialistiske partier og kommunisterne, at det er helt utroligt at høre på, at vi på dette område kan bruge midler uanset konsekvenserne, men da vi talte om arbejdsløshed og hr. Jørgen Jensen